

Petr Hájek: Babišovo neřešitelné dilema: Orbánovy rady a ruská vakcína, nebo poprava bruselskou gilotinou? Ráčkující obluda z Brna opět uštkla český stát. Nudle v bandě a limity vzpoury. Jsou to ale paradoxy. Ještě můžeme vyhrát!

- CZ24 News | 8. února 2021

Petr Hájek vidí přímý vztah mezi atentátem voleb zločinného Ústavního soudu a neschopností vlády čelit dalšímu „virovému útoku“ globalistů při přípravě Velkého resetu

Tohle trochu nevyšlo. Úvaha demoličních čet byla přitom v zásadě správná: Vlastizrádci ze STAN či Pirátů v Senátu – oficiálně vedeni Bruselanem Polčákem z Top 09 – dodají municí, a německá větev Páté kolony, okupující většinu brněnského Ústavního soudu, z ní vyrobí a hodí bombu přímo do základů volebního systému. Nevidí jinou možnost, jak čelit narůstající aktivitě donedávna mlčící většiny. Podvodná manipulace volbami se přece nedávno tak skvěle osvědčila za oceánem – a Spojené státy jsou po Trumpově politické vraždě proto opět náš vzor na věčné časy a nikdy jinak.

Současně jel Andrej Babiš „učit se“ k Viktoru Orbánovi, protože – no protože to zase trochu nevyšlo. Vakcinační propaganda jede sice na plné obrátky, ale zmanipulovanou půlku národa jaksi není čím očkovat. Maďarsko na Brusel nečekalo, a již si zajistilo milióny dávek Sputniku V z Ruska. My ovšem nejspíš nemáme nárok. A je to zcela pochopitelné. Nejenže naši váleční propagandisté v politice a médiích na všechno ruské mrskají kýble špíny. Jako myš, která řvala, se vměšujeme do vnitřních záležitostí velké slovanské mocnosti a Sputniku jsme se od první chvíle vysmívali. O dostavbě Dukovan a Temelína, z něhož chtějí dopředu vyloučit jedinou technologicky a finančně realistickou

ruskou variantu, ani nemluvě. Ale současně bychom chtěli, aby nám v nouzi pomohli, neb Brusel je náhle nečekaně daleko.

Jenže právě v tu chvíli Německu už ruply nervy, o Lejnové, pravé ruce Mutti Merkelové (kterou dosadila na trůn v Bruselu) už veřejně prohlašují, že je neschopná – a jako desítky dalších zemí hledí s nadějí k Moskvě. Proč ne, stavějí s ní plynovod Nord Stream 2. No a my zase máme ta lidská práva, a nejde nám o grošiky, jak praví Tchajwanec Vystřčil (ODS).

Rozklad zevnitř

„Měl jsem to udělat už na podzim,“ pravil Babiš po návratu od Orbána, který si prý „nic nenechal pro sebe.“ Znělo to, jako by mu maďarský premiér odhalil nějaká úchvatná státní tajemství. Ve skutečnosti je to prosté, a kdyby účelem návštěvy nebylo žadonění o ruskou vakcínu a několik (dávno známých) léků na těžší průběh nemoci u rizikových skupin, nemusel vůbec nikam jezdit. Ony „maďarské zkušenosti“ jsou totiž nepřenosné. Viktor Orbán je suverén, který si do vnitřních záležitostí svého státu nenechá mluvit ani Bruselem, ani tamní „Kavárnou“ (faktickou Sorosovou Pátou kolonou) rozprostřenou po všech unijních zemích.

Rozdílná je jen masivnost tohoto „rozsevu“ (což platí i o „koroně“). A ta zase záleží na tom, jak se v které zemi v průběhu desetiletí podařilo realizovat plán italského marxisty Antonia Gramsciho na „dlouhý pochod institucemi“. Tedy postupnou „salámovou“ infiltraci a rozvrat západních institucí zevnitř, bez ohledu na volební výsledky. Kdo ještě stále nerozumí tomu, co je onen „Deep State“ (hluboký stát), je to právě tohle.

Nudle v bandě

Orbán je ovšem silný vůdce, jemuž se mu podařilo poměrně včas oslabit Pátou kolonu tamních popřevratových socialistů. Nedokázali plně obsadit Ústavní soud a další instituce, ani změnit volební systém natolik, aby v něm rozdrobili hlas „mlčící většiny“. Proto dnes vládne s jednoznačnou podporou voličů a „Kavárna“ se omezuje nanejvýš na hlavní město. Proto může hájit skutečné národní zájmy. Proto tak obdivuhodně vzdoroval a vzdoruje i Kalergiho plánu na „výměnu národa“ pomocí migrantské invaze. Proto si může dovolit i samostatnou zahraniční politiku: Rusko staví v Maďarsku jadernou elektrárnu a dodává zemi svůj Sputnik V. Nečekal na žádné schvalování jakousi „evropskou“ lékovou komisí. Prověřili si ho sami, a bez ptaní začínají očkovat.

U nás však Václav Havel, proti němuž stál Václav Klaus jako sám voják v poli, Gramsciho plán provedl. A všechny vlády (poté, co VK opustil ODS) na tom dál spolupracovaly. Proč asi Kalousek se Špidlou tolik tlačili na rychlé provedení bruselského diktátu o zafixování státních úředníků, které nemůže vyměnit nová vláda vzešlá z voleb? Teď jen žneme důsledky. A Andrej Babiš – navzdory zpočátku mohutné voličské podpoře – je dnes fakticky bezmocný. Po „aplikaci“ koronaviru jako hlavní zbraně k Velkému resetu, se v tom plácá jako nudle v bandě. A marně jezdí za Orbánem pro rady. Je uvězněn v systému, který nemůže porazit.

Limity vzpoury

Mohl by se o to v nouzi nejvyšší pokusit, jenže k tomu zase nemá odvahy. Musel by se totiž na místě prvním „orbánovsky“ vzepřít Bruselu. Jenže on Německo (jak se Brusel ve skutečnosti jmenuje) potřebuje. Jednak pro své byznysové zájmy, k nimž se vrátí, až ho Pátá kolona z politiky vyštípá. Současně je však zajatcem uměle vytvořených „kriminálních“ kauz, v nichž má opět Brusel hlavní slovo. Nestačilo, že podle zvláštního zákona, který jemu na tělo ušila v minulém parlamentu antibabišovská koalice, vložil své podniky do svěrenského fondu. To, jak se ukázalo, na vytlačení

„kuny z kurníku“ nestačilo.

A tak Brusel vzápětí přijal svůj vlastní „lex Babiš“. Podle něj už člověk, který vlastní velkou firmu, vůbec v politice být nesmí: buď musí svůj podnik prodat, nebo z politiky odejít. Že je to proti základním občanským ústavním právům? Kde je soudce, jenž to řekne? Snad ten Gramsciho nevolený sbor v Brně? Vždyť jeho soudruh předseda na premiéra v médiích klidně zaútočil tak neskutečně, že i jinak věrný mainstream se zježil v nervozitě: Fikce demokracie, právního státu a soudcovské nezávislosti přece musí být formálně udržována. Babiš tak opět narazil na limity možností vzpoury. A hned vzápětí přišel z Brna další protibabišovský úder.

Ráčkující obluda

Zařídil to, jako vždy, Merkelové podržtažka, klasický havloidní oportunist a cynik Pavel Rychetský. On snad dokonce i ráčkuje jen proto, aby se svému guru i vnějškově podobal (zrovna tak jako „prcek“ Vystrčil dotváří zdání přítomnosti zvěčnělého „malého malého muže“ na druhém nejvyšším ústavním postu). Fakt nic není náhoda. Už jsem zde několikrát upozorňoval na to, čeho si teď „náhle“ všimli i někteří komentátoři mainstreamu: Tahle ráčkující obluda, která se zuby nehty drží sedmnáct let své pozice v instituci, jež ve skutečnosti vládne (parlament zákonodárnou moc od roku 2004, kdy nás spolkla bruselská chobotnice, pouze stínuje), způsobila českému státu už řadu vražedných zranění. A tohle poslední je dokonce menší než ta předchozí.

V roce 2009 nejenže zrušil volby měsíc před jejich konáním. Zbavil tak premiéra Paroubka (jedno, co si o něm kdo myslíme) a jeho socialisty jistého vítězství a dal Kalouskovi čas, aby vytvořil svůj marketingový produkt TOP 09. Prostě bez voleb přepsal politickou mapu, protože volby jsou vždy „snímek“ určitého okamžiku politického vývoje země. Tedy v demokraciích tomu tak bývalo. V „liberálních“ diktaturách, které demokracii předstírají, jen pokud se jim hodí, na tom nesejde. Pokud jsme nedávno tak žasli nad snadností „ukradených voleb“ Trumpovi, u nás byly ukázkově ukradeny dlouho předtím Paroubkovi – a nikoho to nevzrušilo (a dodnes nevzrušuje).

Stejně tak zasáhl Rychetský do věci pro český stát ještě fatálnější. Po tajné schůzce s německým velvyslancem nařídil skrze „svůj“ Ústavní soud prezidentu Klausovi, aby podepsal Lisabonskou smlouvu. Jestli se dnes někdo diví, že nám může Brusel nařídít přijímání migrantů, pak to je právě od té chvíle. Rychetský to zařídil samozřejmě ve spolupráci s Mirkem Topolánkem a jeho zhavlovštělou ODS, která tehdy vládla, ve sněmovně „Lisabon“ odmávla a tlačila na „svého“ vzdorujícího prezidenta, aby kapitulaci státu podepsal.

Pořád dokolečka

Připomínám to pouze proto, abychom si připomněli, jak salámová metoda, která veřejnost nevzrušuje, umožňuje Páté koloně vládnout. Když si lidé uvědomí, co se stalo, je obvykle pozdě. Úplně stejná situace je nyní s covidem – a změněným volebním zákonem pár měsíců před volbami. Stokrát mohou i mainstreamová média připomínat, že to byl právě Rychetský, kdo v Zemanově vládě volební zákon jako místopředseda a šéf legislativců vytvořil a obhajoval – aby ho nyní po dvaceti letech označil za neústavní a zrušil.

Stokrát mohou ústavní právníci dokladovat, že jde o protiprávní akt, protože tentýž soud se nemůže dvakrát zabývat stejnou „kauzou“ a vynést opačný verdikt. Je to úplně jedno. Systém je nastaven tak, aby nevolení mohli blokovat volené – bez možnosti odvolání. Znovu mohou připomínat (zmiňoval jsem to ve svých článcích a knihách opakovaně), že článek 9 naší ústavy, tzv. „materiální jádro“, na němž zrušení voleb Rychetský postavil, je dědictvím nacistického hitlerovského „práva“ (do naší ústavy jej pod Havlovým dohledem vnesla jeho „německá akvizice“, emigrantka Eliška Wagnerová).

Nic platno. V tomhle žijeme.

Vymalováno?

Zbytečně se teď Babiš nad neslýchanou arogancí jedenácti Rychetského „spiklenců“ rozčiluje. Zbytečně jezdí pro rady k Orbánovi. Nepomůže si. Ortel nad ním byl již vynesena. A pokud ve volbách nezíská nějakých 38 % - což je po jeho „výkonech“ během covidového útoku globalistů skoro nemožné, v politice skončí. Jistěže by ještě mohl ve zbývajících měsících něco udělat, ale je to velmi nepravděpodobné. Není to Orbán. Nemá jeho tah na branku, jeho odvalu. Má totiž také proti němu příliš co ztratit. Majetek je mu teď koulí na noze.

Například by musel „orbánovsky“ prosadit úplnou změnu v České televizi. Zbytek Rady se bude volit teď na jaře. V případě, že by do ní prosadil několik dalších osobností jako je Hana Lipovská, je možné odvolat ředitele Dvořáka, a přinejmenším tak znejistit hlavní mediální centrum Bruselu (Berlína) u nás. Současně by musel vyhodit z vlády socialisty a dovládnout těch pár měsíců sám - za podpory prezidenta Zemana. Ministerstvo zahraničí by přestalo provokovat Rusko a Čínu, mohl by vyhlásit „otevřený tendr“ na dostavbu Dukovan a Temelína. Pak by asi mohl počítat i s ruskou a čínskou vakcínou - když mu o ni tak jde. Ale to je samozřejmě nesmysl. Nic takového se nestane. Je vymalováno.

Přítápění pod kotlem

Místo toho bude dál praskat bičem strachu, který už valnou většinu společnosti nezajímá. Zatímco Rakousko, Polsko či Itálie uvolňují lockdownová sevření, my budeme dál vzorem v utažení želez. Tentokrát pomohou Babišovi v prodloužení výjimečného stavu místo komunistů Piráti a STANaři. Vědí totiž, že tím nenáviděný podnikatel, který jejich prebendy tolik ohrožoval, bude dál ztrácet. A on sám je v takovém zmatku, že už snad i věří poplašným zprávám svého poradce Prymuly a na něj napojených „obchodníků se strachem“.

Je přitom nad slunce jasné, že za takového stavu globalistická vakcinační úderka má volné ruce. Umírající umělý virus nedávno doplnila dvěma novými kmeny z nezáhájících laboratoří (tzv. britská a jihoafrická „mutace“), jak to jasně dokazuje nejen biologka S. Peková. Rozšířili ji především po evropském kontinentě - u nás se prý objevila již v prosinci (jak to může někdo s takovou jistotou tvrdit, není známo, ale je to příznačné).

Důvod, účel a smysl prý ještě nakažlivějších bratříčků virové zbraně proti vlastnímu obyvatelstvu je pořád stejný: Vyvolat ještě větší stres a obavy - a přitáhnout tak pod injekční stříkačku masy. O to ostatní se pak již postará vlastní obsah vakcíny. Mimochodem - a to je možná i další důvod, proč ji odmítají - ta ruská není postavena na genetické manipulaci.

Kočárem černým

A tak místo, abychom se postarali o ohrožené skupiny - tam napřeli všechno úsilí, pozornost a finanční zdroje - a celý zbytek populace (nejméně 80%) nechali normálně žít, budeme dál „bidenovsky věrně“ předstírat pandemii. Dále celou zemi uzavírat do zničujících kleští: hospodářsky, finančně - ale i zdravotně. Protože následky uměle obsazených (a proto skvěle vydělávajících) nemocnic a nedostatek ostatní „běžné“ zdravotní péče se opravdu projeví na zvýšené úmrtnosti (nepochybně bude mít opět visačku „covid“). O katastrofálních následcích pro děti a obecně mladou část české populace ani nemluvě.

Prostě pofrčíme dál globalistický kočárem černým podél virtuálních bílých skal a na podzim - podle

změněného volebního zákona – dosadíme na trůn naše popravčí. Tedy jestli jim to vyjde. Zákon, že žádný plán nikdy nevyjde, je trvalý a nepodléhá „přezkoumání“ světských institucí. A rozpaky, které už dnes vidíme při „propočtech“ těch, kteří „ukradené volby“ spolu s Rychetským zorganizovali, jsou docela výmluvné. Zdá se, že to opět jaksi „trošku nevyšlo“.

Paradoxně se tak zvyšují možnosti volby: Kdo má za to, že mu vakcína pomůže, ať si ji dá do těla vstříknout (ale raději počká na Sputnik, pokud nám jej Brusel milostivě „přidělí“). Kdo v nastalém chaosu (bude se dále prohlubovat) neví, koho volit – či zda vůbec – je rada opět vcelku jednoduchá. Nesplete se ten, kdo dá svůj hlas stranám, jež otevřeně deklarují úmysl rychle opustit bruselskou káznici, která se mění v klasický německý koncentrák. Pouze to je počátek možného začátku. Cokoli jiného jen dokončení konce.

Ostatně soudím, že czexit přijde na pořad dne dříve, než bychom mnozí před covidovou „Velkoresetovou“ revoluční operací doufali.

Jsou to ale paradoxy, pane Vaňku-Havle...

Autor: Petr Hájek

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>